

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Z. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2014 č. j.: OAM-44/ZA-ZA04-ZA08-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 12. 2014, č. j. 60 Az 5/2014 – 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla kasační stížností ze dne 29. 12. 2014 v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Plzni, jímž byla odmítnuta její žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Tím bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném v rozhodné době, neuděluje.

[2] Spolu s kasační stížností byla podána i žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud tuto žádost zamítl usnesením ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Azs 324/2014 – 54, protože dospěl k závěru, že tvrzení ohledně stěžovatelčiny osobní a majetkové situace jsou nekonkrétní a nedoložená. Tyto nedostatky nebyly odstraněny ani na základě výzvy k upřesnění a doložení majetkových poměrů, která byla stěžovatelce zaslána celkem dvakrát. Písemnosti se však nepodařilo doručit prostřednictvím poštovní služby, proto je zdejší soud doručoval vyvěšením na úřední desce. Stejným způsobem bylo doručeno i zmíněné usnesení, kterým byla zamítnuta žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti a stěžovatelka byla zároveň vyzvána, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě

prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Současně ji soud poučil, že nevyhoví-li této výzvě, stížnost bude odmítnuta.

[3] Podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[4] Usnesení ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Azs 324/2014 – 54, bylo doručeno desátým dnem po vyvěšení na úřední desce. Ten připadl na neděli 19. 4. 2015. S ohledem na znění § 40 odst. 3 s. ř. s. a na judikaturu Nejvyššího správního soudu je nutno za den doručení považovat pondělí 20. 4. 2015 (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2009, č. j. 4 Azs 94/2008 – 61). Lhůta ke splnění výzvy k doložení plné moci či prokázání požadovaného vzdělání tak uplynula v pondělí 27. 4. 2015. Stěžovatelka však na výzvu Nejvyššího správního soudu ve stanovené lhůtě (ani později) nijak nereagovala, neprokázala tak splnění požadavků stanovených v § 105 odst. 2 s. ř. s., které se řadí mezi podmínky řízení o kasační stížnosti.

[5] Nestanoví-li s. ř. s. jinak, dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., který se dle § 120 s. ř. s. uplatní i v řízení o kasační stížnosti, soud usnesením návrh odmítne, *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*. Nedoložení povinného zastoupení advokátem či toho, že stěžovatelka sama má vysokoškolské právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Stěžovatelka byla k odstranění marně vyzvána, byla zároveň i poučena o odmítnutí kasační stížnosti, nebude-li výzvě vyhověno.

[6] Přes výzvu soudu zmíněný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti neodstranila, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu

pokračování

9 Afs 45/2015 - 8